

Οἱ πάσχοντες πνευμονικὴν φυματίωσιν μετὰ πυρετοῦ καὶ αἰμοπτύσεων, δέον ρητῶς νὰ ἀπέχῃσι τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ· ἀλλ' οἱ φέροντες ὑποὺλον τὴν νόσον ταύτην ἀνευ τῶν ἀνωτέρω ἐπιπλοκῶν δύνανται νὰ ποιῶνται μετρίαν αὐτοῦ χρήσιν, ἐκλέγοντες καταλλήλους καιροὺς καὶ προσπιζόμενοι ἐκ τῶν ἐμπροσθεν δι' ὕψλους.

Ἀντιδείξιν ρητὴν ἀποτελεῖ τὸ αὐτοκίνητον καὶ διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ καρδιακῶν καὶ ἀγγειακῶν νσημάτων τοὺς αἱμορροειδικούς κτλ. καθότι ὁ ἀήρ καὶ ὁ εἰσπνεόμενος κονιορτὸς προκαλοῦσι ἐπικινδύνους συμφορήσεις τῶν πνευμῶν. Οἱ ἥπατικοὶ δέον νὰ ἀποφεύγῃσι ἐπίσης τὸν αὐτοκινήτισμόν ἐνεκεν τῶν δυσαρέστων ὑπεραιμικῶν καταστάσεων τῶν δυναμένων νὰ ἐπέλθῃσι κατὰ τὴν ἥπατικὴν χώραν ὡς ἐκ τῆς τρομώδους κινήσεως τοῦ ὀχήματος.

Ἐκ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος παρετηρήθη ὅτι, ἀνορεξία, δυσπεψία, γαστραλγία, φύσεως νευροπαθητικῆς σπουδαίως ἐπὶ τὰ κρείττω τροποποιούνται διὰ τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ, αἱ ἐλκώδεις ὅμως γαστρίτιδες καὶ ἐντερίτιδες συνιστῶσι σπουδαίαν αὐτέδειξιν δι' αὐτόν.

Ἐτερον ἀναμφισβήτητον γεγονὸς εἶνε, ὅτι ἡ γενικὴ τοῦ σώματος θρέψις αὐξάνει διὰ τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ τοῦτο μὲν ὡς ἐκ τῆς κρίσεως διαπνοῆς, τοῦτο δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Οἱ ἀρθρικοί, ἀναιμικοὶ καὶ χλωροαναιμικοὶ δύνανται λοιπὸν νὰ εὕρωσι λισιτελέστατον μέσον τὸν αὐτοκινήτισμόν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐνοχλοῦσης αὐτῶν καταστάσεως. Οἱ ρευματικοὶ ὅμως δέον νὰ ἀποφεύγῃσι τοῦτον ἐνεκεν τῆς ἰδιαίτης ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτῶν, τῶν φύξεων καὶ ρευμάτων τοῦ αἵματος. Φρονιμώτατον ἐπίσης εἶνε ἵνα, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ πορεία εἶνε μακρά, κατερχόμενός τις τοῦ ὀχήματος πορεύεται περὶ ἡ ὑποβάλλεται εἰς ἐτέρου εἶδους φυσικὰς τοῦ σώματος ἀσκήσεις· καθότι ἡ παρατεταμένη ἀκίνησις ἐντὸς τοῦ ὀχήματος προδιαθέτει εἰς τὴν πολυσαρκίαν καὶ δυσαρέστους αἰμωδίας τῶν ἄκρων.

Ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἡ ἐπίδρασις τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ εἶνε ἰδιαζόντως εὐεργετικὴ· ὑπάρχουσι δὲ οὐκ ὀλίγαι παρατηρήσεις νευροσθενικῶν καὶ ψυχασθενικῶν ποιούντων λελογισμένην καὶ σώφρονα χρήσιν αὐτοῦ, ὅτι ἐὰν μὴ διὰ παντὸς ἀπηλλάγησαν τῶν ἐμόνων καὶ ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ἰδεῶν τοῦλάχιστον ὅμως ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνεκουφίσθησαν. Ὅντως δὲ, ἡ χαρὰ ἢ αἰσθάνονται ἰσάμενοι οὕτως εἰπεῖν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου αὐτῶν ἐν μέσῳ ἀλλεπαλλήλων θελκτικωτάτων τοπίων ἀποσπώντων ζωηρῶς καὶ ἀδιαλείπτως τὴν προσοχὴν αὐτῶν, εἶνε τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὥστε πᾶσα ἰδέα περὶ τῆς πασχούσης αὐτῶν καταστάσεως ἢ ἀνάμνησις δυσαρέστου παρελθόντος ἐντελῶς περιπίπτει εἰς λήθην. Γνωστὸν δὲ εἶνε ὅτι ὑποκείμενα τοιαύτης φύσεως ἀρκεῖ στιγμιαίως καὶ μόνον νὰ πεισθῶσι περὶ τοῦ ἐναντίου τῶν

ἐμόνων αὐτῶν ἰδεῶν, ὅπως ἐνίστε τελείως καὶ ὀριστικῶς θεραπευθῶσι. Καίτοι δὲ εἶνε ἀνκμφισβήτητον ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ ἐπὶ τῶν νευροσθενικῶν καὶ ψυχασθενικῶν εἶνε πολλῇ ὑπερτέρα ὅταν αὐτοὶ οὗτοι ὀδηγούσι τὸ ὄχημα, ἐν τούτοις δέον νὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι τάξις τις αὐτῶν καὶ ἰδίως ἡ τῶν ἐγκεφαλικῶν, μεθύοντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἢν αἰσθάνονται ἐν τῇ ψυχαγωγίᾳ ταύτῃ, καθίστανται ἥμιστα προσεκτικοὶ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἀμάξης δυνάμενοι οὕτω νὰ καταστῶσι ἐπικίνδυνοι οὐ μόνον εἰς ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περὶξ ἑαυτῶν.

Ἰδιαίτερος δὲ ἐκ μέρους τῶν ὀφθαλμῶν παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ παραπονούμενοι διὰ φαινόμενα ἀσθενείας, ἐνεκεν παρατεταμένης ἐργασίας ἢ φύσεως νευροσθενικῆς, εὐρίσκουσι πολλάκις μεγίστην ἀνακούφισιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ αὐτοκινήτῳ. Μορφαί τινες βλεφαριτῶν ξηρῶν ἢ ὑπεραιμίας τοῦ βλεφαρικοῦ χειλοῦς τῶν ὀφθαλμῶν ἀνθιστάμεναι εἰς τὰ συνήθη μέσα θεραπείας θεραπεύονται ἐνίστε ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου.

Αἱ πλείσται ὅμως τοῦ ἐπιπεφυκότος καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ τράχημα τοῦ κερατοειδούς, τῆς ἱρίδος κ.τ.λ. κακῶς ἐπηρεάζονται ἐν ἀνοικτῷ αὐτοκινήτῳ, τοῦτο μὲν ἐνεκεν τοῦ ἀνυψουμένου κονιορτοῦ ὅστις εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ ἐνεκεν τοῦ ἰσχυροῦ ρεύματος τοῦ αἵματος ὅπερ πλήττει ζωηρῶς τὸ λεπτότατον καὶ εὐγενέστατον αἰσθητικὸν τοῦτο ὄργανον.

Δρ. Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

ὀφθαλμίατρος.

Σχολικά. — Σεμνῶς ὁδὸν καὶ ἐπιδιδασκαλῶς ἐν τῇ ἀπλότῃ ἐτελέσθη ἐν τῷ ναφ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ ἐορτὴ τῶν Σχολείων ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν **Τριῶν Ἱεραρχῶν** δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Κατὰ ταύτην πλὴν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρέστησαν ὁ Γενικὸς Προξένος κ. Σκωτίδης, οἱ ἐφόροι τῆς Κοινότητος καὶ πυκνὸν ἐκκλήσισμα. Πανηγυρικώτατα δὲ καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐτελέσθη τὴν ἐπομένην Κυριακὴν καὶ ἡ σχολικὴ ἐορτὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀδερωφείου Γυμνασίου, καθ' ἣν

προσῆλθον πλὴν τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁ ἐκλεκτός καὶ ἐπίσημος τῆς παροικίας κόσμος.

Μετὰ τὴν βραχεῖαν ἱεροτελεστίαν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ψαλὲν ᾄσμα παρῆλθε τὸ βῆμα ὁ Διευθυντὴς τῶν Σχολείων κ. Παλαιολόγος Γεωργίου, ἵνα ἀπαγγεῖλῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Κος Διευθυντὴς ὠμίλησε περὶ τῶν σχολικῶν ἀποικιῶν (colonies scolaires) ἀφορμὴν τοῦ λόγου λαβὼν τὸ ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου τοῦ τετιμημένου Προέδρου τῆς Κοινότητος κυρίας Βιργινίας Μπενάκη συσταθὲν συσσίτιον τοῦ Ἀδερωφείου Παρθεναγωγείου.

Ὁ λόγος βραχύς, ὅσον ἐπέτρεπεν ὁ ὑπὸ τῆς περιστάσεως ἐπιβαλλόμενος χρόνος, ἦτο αὐτοτελὴς καὶ σπουδαιότατος καθ' ὅσον ἀπέβλεπε περὶ τῆς ὑγιεινῆς καὶ φυσικῆς ἀγωγῆς τῆς σπουδαζούσης νεότητος. Εἰς τινὰς δὲ καὶ κατὰπληξιν προὔξενον διότι εἶναι ἀσυνειθιστοὶ ἐν τοιαύταις ἐορταῖς νὰ ἀκοῦσιν ἀπο τοῦ βήματος ἐξωτερικευμένας γνώμας σχετιζομένας πρὸς τὴν ὑγιεινὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μαθητῶν.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ ἡμερήσια φύλλα, καὶ ὥς ἐκ τούτου λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τοῦτον, εὐχόμεθα ὅμως, ὅπως ὁ σπόρος πέσῃ εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ καρποφορήσῃ, ἴδωμεν δὲ ἐντὸς βραχείας διαστήματος ἰδρυομένην σχολικὴν ἀποικίαν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτραι νὰ διέρχωνται τὰς ἡμέρας αὐτῶν κατὰ τὰς θερινὰς θερμὰς καὶ ὑγρὰς ἡμέρας.

*
* *

Πράτσειος μικτὴ ἀστικὴ Σχολὴ Ἰδραμίας. — Τῷ Σαββάτῳ 24 Φεβρουαρίου, κατετέθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιστημότητος τὰ θεμέλια τῆς μικτῆς ἐν Ἰδραμῷ ἀστικῆς σχολῆς, ἥτις θὰ ἀνεγερθῇ χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ κ. Ἀ. Πράτσικα. Τὴν συνῆθη ἱεροτελεστίαν ἐτέλεσεν ἡ Α. Π. ὁ Ἅγιος Τριπόλεως μετὰ τοῦ κλήρου, παρῆσαν δὲ κατ' αὐτὴν ὁ κ. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀξιοτίμος κ. Μπενάκης, ἐκπροσώπων τὴν Μητέρα Κοινότητα τῆς Ἀλεξανδρείας, προσδεχομένην μετ' ἀγαλλιάσεως καὶ ὑπερηφάνειας τὴν ἀρτιγέννητον θυγατέρα αὐτῆς Κοινότητα τῆς Ἰδραμίας, πολλοὶ τῶν ἐφόρων τῆς Κοινότητος, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ προσεδελθόντες εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐορτήν.

Τὸν συνῆθη πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Π. Γεωργίου, Διευθυντὴς τῶν Σχολείων τῆς Κοινότητος καὶ γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Ἰδραμίας, χρωματίσας προσπικόντως τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας ἣν παρέχει ὁ κ. Πράτσικας εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐλληνικωτάτου τούτου συνοικισμού τοῦ ἔχοντος τὸν τράχηλον αὐτοῦ περιβεβλημένον διὰ τοῦ κλοιοῦ τῶν προπαγανδικῶν σχολῶν. Μετὰ τὸν κ. Π. Γεωργίου καὶ ὁ κ. Γενικὸς Πρόξενος ἐξῆρεν

ἐν βραχεῖα προσφώνησεν τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τοῦ τοῦ κ. Πράτσικα μακαρίσας τὴν Κοινότητα Ἰδραμίας ἢ ὁποία ἔτυχε τοιοῦτου Προέδρου καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς τοιοῦτου τυχόντων προστάτου τῶν τέκνων αὐτῶν. Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἀπῆντησεν εὐχαριστῶν μετριοφρονέστατα ὁ κ. Πράτσικας, ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐκπληροῖ μικρὸν καθῆκον πρὸς τὴν Μεγάλῃν ἡμῶν Πατρίδα, φροντίζων περὶ τῆς ἠθικῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἡ «Νέα Ζωή» συγχαίρουσα τὸν κ. Ἀ. Πράτσικαν εὐχεται αὐτῷ νὰ συνεχίσῃ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα εὐεργεσίας αὐτοῦ.

*
* *

Giosué Carducci. — Ἡ Ἰταλία ὁλόκληρος καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν καὶ ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος ἢ γλώσσης ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀποθανόντος Giosué Carducci, θρηνεῖ ἓνα ἀπὸ τοὺς γίγαντας τῆς συγχρόνου ποιήσεως, ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀρίστεις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, μὲ τοὺς πρώτους στίχους τοὺς ὁποίους ἐξέδωκεν ὁ ποιητὴς τοῦ «Ὑμνον πρὸς τὸν Σατανᾶν» ἀπέκτιψε τὴν ἐκτίμησιν μικρᾶς ὁμάδος νεαρῶν καλλιτεχνῶν καὶ φιλολόγων, μαζὺ μὲ τοὺς ὁποίους ἐξέδιδε καὶ ἐφημερίδα τὸν «Politien» εἰς μνήμην τοῦ σοφοῦ καὶ λεπτοῦ ποιητοῦ τὸν ὁποῖον τόσον ἠγάπησεν ὁ Λαυρέντιος τῶν Μεδίκων.

Ταχέως δὲ καὶ εἰς ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι σπουδάζουν ἀκόμῃ, ὁ Carducci ἔτυχε τῆς μεγάλης τιμῆς νὰ ἐκλεγῇ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας εἰς τὴν ὁποίαν διέτρευσεν ἡρέμως ὁλόκληρος ὁ βίος τοῦ δαφνοστεφοῦς ποιητοῦ.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Carducci ἀνεφάνη εἰς τὸν φιλολογικὸν ὀρίζοντα, ἡ ἰταλικὴ ποίησις ἦτο ἔρμαιον ἐνὸς ἀναιμικοῦ καὶ ἀτέχνου ῥωμαντισμοῦ. Ὁ νεαρὸς ποιητὴς μὲ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνέπνεεν ἡ πεποίθησις εἰς τὸ ποιητικὸν του τάλαντον ἀπεφάσισε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ποίησιν εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς πηγὰς, νὰ τῆς ἀποδώσῃ τὴν κλασικὴν αὐτῆς μορφήν.

Ὁ Carducci ὑπῆρξε λάτρης τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ὁ καθολικισμὸς, θρησκεία τῶν δούλων καὶ τῶν ταπεινῶν κατέστρεψε. Μὲ τὸν «Ὑμνον πρὸς τὸν Σατανᾶν» εἰς τὸν ὁποῖον καταφέρεται δριμύως κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ταπεινῶν, κατὰ τοῦ ἰδανικοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ποιητὴς γίνεται τὸ εἶδωλον τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν, καὶ τὸ ἀντικείμενον μίσους μεγάλου μέρους τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Carducci ὑπηρετῶν τὰς Μούσας, δὲν ἐλθισμόνυσε καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀναγεννωμένην πατρίδα καθήκοντα. Εἰλικρινὴς πατριώτης καὶ ἐλευθερόφρων ἐπολέμησε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τοὺς δεσπότης τῆς Ἰταλίας, τοὺς κληρικοὺς καὶ βασιλεῖς τοὺς ὁποίους οἱ ἀντίπαλοί του ὑπερησπίζον.

Μετὰ τὴν ἔθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος του ὁ Carducci ἀντελήφθη ὅτι ἡ βασιλεία μόνη ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πρόδοον καὶ τὴν ἰσχυροποίησιν τῆς Ἰταλίας, καὶ πρῶτος ἐσπευσε νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ νὰ ὑποδομηθῇ τὴν βασιλείαν εἰς τὸ ἔργον τῆς.

Πέφυκε περὶ τὴν δύσιν τῆς μακρᾶς καὶ ἐνδόξου ζωῆς του, ὁ μεγαλείτερος σύγχρονος ποιητῆς τῆς Ἰταλίας, πρὶν ἀποθάνῃ ἡσθάνθη τὸ τελευταῖον φέλιγμα τῆς Δόξης ἐπὶ τοῦ ὑπερνήσαντος μετώπου του, διὰ τοῦ βραβεῖου Nobel τὸ ὅποιον τοῦ ἀπενεμήθη.

* *

Edmond Théry.— Μετὰ τὴν ἀνά τὸ Σουδάν ἐκδρομὴν του, ἔνθα μετ' ἀνυποκρίτου ἐνθουσιασμοῦ ἐγένετο το δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, διπλῶθεν καὶ ἐκ τῆς πόλεως μας ὁ εὐγενὴς φιλέλληνας Γαλάτης καὶ βαθύς οἰκονομολόγος κ. Edmond Théry, ὁμιλήσας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Λέσχῃ περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ περὶ τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἄμυναν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ὁ μέγας φιλέλληνας πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἐν Σουδάν Ἑλλήνων, οἷς παραβάλλων πρὸς τοὺς Ἀρχαίους προγόνους μας, ἀπεκάλεσε προδρόμους τοῦ πολιτισμοῦ.

* *

Ὁ ἐν Παρισίῳ Σύνδεσμος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.— Τὴν τετάρτην διᾶλεξιν τὴν διοργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Συλλόγου, ἐποιήσατο ὁ ἀκραιβνὴς φιλέλληνας κ. Gustave Fougères ὁμιλήσας περὶ τῆς γραφικωτάτης Ἑλλάδος ἥς τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὰ ἀπαράμιλλα τοπία ἐξύμνησε μετὰ τέχνης, ἥν θὰ ἐξήλευεν ὁ καλλίτερος καλλιτέχνης, ὁμολογῆσας ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι πλεῖστα ὅσα γραφικὰ τοπία, πλούσια εἰς χρώματα ἅτινα οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης ἀπαντᾷ τις. Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ ἐγκωμιάσῃ καὶ τὸ φιλόξενον τῶν Ἑλλήνων χωρικῶν παρ' ὧν ἔσχεν ἐγκαρδίον ὑποδοχῆς κατὰ τὴν ἀνά τὴν Ἑλλάδα περιοδεῖαν του.

Ἡ πορεία τῆς φθίσεως ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1890-1903.— Ἐνα εἰκοσιπεντασέλιδον βιβλίον ἐξεδόθη τελευταίως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Πατρικίου με τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ ὅποιον εἶναι ἡ ἀνατύπωσις τῆς κατὰ μῆνα Ἀπριλίου 1906 ἀνακοινώσε-

ως του εἰς τὸ Ε'. Πανελλήνιον ἱατρικὸν συνέδριον. Εἶναι ἀπὸ τὰς μελέτας ἐκεῖνας τὰς ὁποίας κάθε Ἑλλήν ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ πονεῖ τὴν πατρίδα του ὀφείλει νὰ ἀναγνώσῃ, διὰ νὰ ἡμπορῇ καὶ αὐτὸς νὰ καταπολεμήσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὴν φοβερὰν νόσον, τὴν φθίσιν, ἡ ὁποία μαστίζει τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης περὶ τῆς πορείας τῆς φθίσεως ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1890—1903, ὁ κ. Πατρικίος συνάγει ὅτι ἡ διάδοσις τῆς φθίσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος εἰς τὴν Ἑλλάδα βαίνει αὐξανομένη, καὶ ὅτι ἡ αὐξησις αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ὥς ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ.

Καὶ ὁ κ. Πατρικίος προβάλλει τὸ ἐξῆς ἐρώτημα· «Ἀλλὰ τίς ἡ κυρία αἰτία τῆς τοιαύτης διαδόσεως καὶ ἐξαπλώσεως τῆς φθίσεως παρ' ἡμῖν, τί ἐγένετο μέχρι τοῦδε πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου καὶ τὴν ὀφειλομένην νὰ πράξωμεν ἐν τῷ μέλλοντι;...

Τὴν αἰτίαν ὁ συγγραφεὺς, ἀποδίδει εἰς τὰ ἀνθυγιεινὰ ὀχυρεῖα, δημόσια γραφεῖα, καταστήματα, εἰς τὰς φυλακάς, κ. λ., καὶ κυρίως εἰς τὴν ἑλλειψιν **προφυλάξεως καὶ ἀπολυμάνσεως** ἐν ταῖς οἰκογενείαις, ἔνθα τὸ νόσημα ἐπικρατεῖ.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου, ταῦτα εἶναι ὅλως ἀνεπαρκῆ παρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ τμήματος τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Νοσηλείας, τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, καὶ τὰς τοῦ «Πανελληνίου Συνδέσμου κατὰ τῆς φυματιώσεως».

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὸ τί ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, ὁ κ. Πατρικίος ἀποφαίνεται ὅτι, «ἡ ἐνδελεχὴς τοῦ λαοῦ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ λήψις τῶν γνωστῶν προφυλακτικῶν μέτρων εἶνε βεβαίως τὸ πρῶτον ἔργον παντὸς Συλλόγου ἢ Συνδέσμου ἢ ἰδιώτου, τὸν κατὰ τῆς φθίσεως ἀγῶνα ἀγωνιζομένου».

Πρὸς δὲ φρονεῖ ὅτι αἰσθητὴ ἐλάττωσις τῆς νόσου θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν ἐξῆς μέσων:

«Α'.) Πρώτιστα καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀντιφθισικῶν **ιατρείων** (dispensaires antituberculeux) ἐν ταῖς μεγάλας τοῦ κράτους πόλεσι κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἐν Λίλλῃ τῆς Γαλλίας τοιοῦτου (type Calmette).

«Β'.) Διὰ τῆς ἰδρύσεως παραθαλασσίων διὰ τοὺς παῖδας **ὑγιαστηρίων** Sanatoriums maritimes) κατὰ τὸ τόσον ἐπιδεξιῶς διατυπωθὲν ὑπὸ τοῦ Grancher πρόγραμμα, ἀποστελλομένων δηλαδὴ εἰς τὰ ὑγιαστήρια ταῦτα τῶν ἐκ φυματικῶν γονέων καταγομένων παιδίων, τῶν εἰς φθίσιν προδιαθεθειμένων διότι τὰ χοιραδικὰ παιδία, μὴ θεραπευόμενα καὶ καθιστάμενα οὕτως ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν καὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν στοιχίζουσιν εἰς τὴν Πολιτείαν περισσότερον.

«Γ'.) Διὰ τῆς ὁργανώσεως κατὰ τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σήμερον γινόμενα, συστήματος **ἀγροτικῶν ἀποικιῶν ἢ ἀποστολῶν ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν διακοπῶν** (colonies scolaires de vacances).

«Δ'.) Διὰ τῆς ἰδρύσεως **εἰδικῶν** παραρτημάτων εἰς ἑκάστον τῶν νοσοκομείων τοῦ Κράτους πρὸς θεραπείαν τῶν ψθισικῶν.

«Ε'.) Διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀπολυμαντηρίων.

«Γ'.) Διὰ τῆς προστάσεως τῶν ἐργατῶν, διὰ τῆς ἀπὸ τῆς νόσου προφυλάξεως αὐτῶν δι' ὑγιεινικῶν μέτρων καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν».

Ἰνα ἐπιτύχωμεν εἰς τὸν κατὰ τῆς ψθίσεως ἀγῶνα, εἶναι ἀνάγκη συστηματικῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας, καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν, πρὸ πάντων τῶν ἱατρῶν.

Τέλος δὲ ὁ κ. Πατρίκιος προτείνει τὴν μετὰ δύο ἐτη σύγκλησιν ἐν Ἀθήναις **εἰδικοῦ Ἑλληνικοῦ Συνεδρίου** κατὰ τῆς Φυματιώσεως, τοῦ ὁποίου θὰ συμμετάσχωσιν οὐ μόνον ἱατροὶ, ἀλλὰ καὶ κοινωνιολόγοι καὶ δημοσιογράφοι καὶ πάντες οἱ περὶ τὰ μέγιστα κοινωνικά ζητήματα ἀσχολούμενοι.

Νεκρολογία.— Ὁ Ferdinand Frédéric Henri Moissan ὁ ἀποθανὼν τῇ 28/10 Φεβρουαρίου ἐγεννήθη ἐν Παρίσι τοῖς 28 Σεπτεμβρίου καὶ ἐσπούδασε τὸ πρῶτον ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Πόλεως de Meaux χρηματίσας βαθμυδὸν βοηθὸς τοῦ Frémy τοῦ Descaine καὶ τοῦ Leherain. Μετὰ ταῦτα κατέλαβε λίαν περιβλέπτους ἰθέσεις διορισθεὶς ἐπ' ἐσχάτων καθηγητῆς τῆς Γενικῆς Χημείας εἰς τὴν Σορβὸν ἐν ἀντικατάστασιν τοῦ διασήμευ Troost. Μεταξὺ τῶν τιμῶν καὶ τῶν βραβείων, ἅτινα ἔσπευαν τὸ γόνιμον ἔργον του, σημειώσωμεν τὸ βραβεῖον Nobel ὅπερ τῷ ἀνενεμήθη τῷ 1906.

Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Moissan ἀποτελεῖ βεβαίως τὴν δύσιν ἀστέρος πρῶτον μεγέθους ἐκ τοῦ Ἑπιστημονικοῦ στερεώματος. Μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀπέπτη μία μεγαλοφυῆς φυσιογνωμία, ἐβεβόθη ἐν δαιμόνιον πνεῦμα, ἐξέλιπεν ἐν ὑπέρτερον ὄν. Ναὶ ὑπέρτερον ὄν! Διότι δὲν δύναται τις τρόπον τινα, νὰ κατατάξῃ μετὰ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, τὸν ἄνδρα οὗτος ὁ μύχιος πόθος καὶ ἡ συνεχὴς προσπάθεια συνεκεντροῦντο εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ θεωρουμένου ἀδύνατου, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐδὲν τὸ μὴ ἐπιτευκτὸν δι' ἓνα σοφὸν Γαλάτην, καὶ οὗτος ὁ βίος ὑπῆρξεν ἐπίμονος καὶ ἐνδελεχῆς πορεία πρὸς τὰ ἀπρόσιτα καὶ ἄβυσσά ἀκρα τῆς Ἑπιστήμης. Τῶντι περὶ τὸ 1886 κατάρθωσε νὰ ἀπομονώσῃ τὸ φθώρον καὶ βραδύτερον νὰ τὸ ρευστοποιήσῃ, πρᾶγμα ὅπερ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐθεωρεῖτο οὐτοπία. Κατόπιν συνέλαβε τὴν τολμηρὰν ἰδέαν νὰ παραγάγῃ ἀδάμαντα ἐκ τοῦ ἀνθρακος. Καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του ἐπενόησε τὸν ἡλεκτρικὸν κλίβανον, δ' οὐ ἐπέτυχε θερμοκρασίαν 3500° (ἐν ᾧ διὰ τοῦ καμινευτήρος αὐτοῦ παρήγετο θερμοκρασία 1800°) εὐεργετήσας οὕτω ἐν γένει μὲν τὴν βιομηχανίαν, ἰδίᾳ δὲ τὴν μεταλλουργίαν, καὶ δι' οὗ ἔφερεν εἰς πέρας τὸ μέγα ὄνειρόν του. Πλὴν τούτων, ποικιλοτρόπως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ τελειοποίησιν τῆς Χημείας. Δικαίως δὲ ἡ Ἑπι-

στήμη ἀπώλεσεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σοφοῦ Γαλάτου ἓνα τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς πρὸς τὸν ὅποιον μετ' εὐγνωμοσύνης θὰ στρέφῃ τὸ βλέμμα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Τὰ δάση καὶ ὁ χάρτης.— Ἰσως ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν αἰτίαν τῆς ἐξολοθρευσεως τῶν δασῶν εἰς τὸν πρὸς τὰ γράμματα ζῆλον καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀδνηφαγίαν τῶν ποιμνίων καὶ εἰς τὸν ἐμπρησμόν.

Ὁ ἀσπονδότερος λοιπὸν ἐχθρὸς, κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, εἶναι ὁ τυπογραφικὸς χάρτης. Καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ζητήσωμεν ἀλλαχοῦ τὴν πρῶτην ὕλην πρὸς παρασκευὴν τοῦ χάρτου. Πράγματι ἡ βιομηχανία καταναλίσκει μεγάλας ποσότητας ξύλου πρὸς παρασκευὴν χάρτου εἰθνηνὸν δι' οὗ ἐκτυπῶνται τὰ βιβλία, τὰ περιοδικὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες ὅλων τοῦ κόσμου. Ὁ ἐκ τῶν διαφόρων ρακῶν κατασκευαζόμενος στιλπνὸς χάρτης ὡς ἐκ τοῦ δαπανηροῦ αὐτοῦ, παραμένει σχεδὸν ἀχρησιμοποίητος. Ὡστε ἡ κυρία ὕλη πρὸς παραγωγὴν χάρτου εἶναι τὸ ξύλον. Δικαίως ὅθεν γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἐπὶ ποίας ὕλης θὰ γράφωμεν καὶ θὰ ἐκτυπῶμεν ὅταν τὸ ξύλον καταστῇ ἀνεπαρκὲς πρὸς τῆς ὁσημέραι ἀυξανομένης καταναλώσεως. Βεβαίως πολὺ ἀπέχουμεν τοῦ σημείου τούτου· ἀλλὰ προφανῶς βαδίζομεν πρὸς αὐτὸ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Αἱ 30,000 ἡμερησῖαι ἐφημερίδες τῆς ὕψηλίου, αἵτινες ἐκδίδονται εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἀπαιτοῦσι 10.0 τόνους ξύλου καθ' ἑκάστην.

Καὶ ἐὰν προσθέσωμεν τὸν χάρτην διακοσίων βιβλίων ἅτινα ἐκδίδονται καθ' ἑκάστην κατὰ μέσον ὄρον, ἡ ἔτησίᾳ κατανάλωσις θὰ ἀνέλθῃ εἰς 375000 τόνους ξύλου χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς ἀγγελίας τῶν διαφόρων ἐταιριῶν, τὸν χάρτην ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων, προσκλητηρίων κ.τ.λ.

Καθ' ἑκάστον ἔτος πλέον τῶν 1,250,000,000 κυβικῶν μέτρων ξύλου χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τούτων 900 ἑκατομμύρια διὰ τὴν Ἀμερικὴν καὶ 350 δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἐξ ὧν τὰ 65 καὶ 1/2 προμυθεύει ἡ Γαλλία.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι ὁμολογουμένως λίαν ἐφραστικοί. Καὶ εἶνε καιρὸς νὰ τελειοποιηθῇ ἡ χημικὴ βιομηχανία τοῦ χάρτου καὶ ζητηθῶσιν ἀλλὰ τοῦ νεοὶ πόροι. Διότι ἄλλως κινδυνεύομεν ἐνεκα τῆς προοδευούσης πνευματικῆς μορφώσεως νὰ ἀποδασώσωμεν τὸν πλανήτην ἡμῶν καὶ νὰ καταστήσωμεν τὴν ἐπ' αὐτοῦ ζωὴν ἀδύνατον.

Εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ ἀνθρώπου ἀπόκειται ἡ λύσις τοῦ προβλήματος.

